

32002L0003

L 67/14

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

9.3.2002.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2002/3/EK**(2002. gada 12. februāris)****attiecībā uz ozonu apkārtējā gaisā**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,saskaņā ar Līguma ⁽⁴⁾ 251. pantā paredzēto procedūru, ievērojot Samierināšanas komitejas 2001. gada 10. decembrī apstiprināto kopīgo dokumentu,

tā kā:

- (1) Pamatojoties uz Līguma 174. pantā izklāstītajiem principiem, Piektais rīcības programma vides jomā, kas apstiprināta ar Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju 1993. gada 1. februāra rezolūciju Padomes sanāksmē par Eiropas Kopienas politikas un rīcības programmu attiecībā uz vidi un noturīgu attīstību ⁽⁵⁾ un papildināta ar Lēmumu Nr. 2179/98/EK ⁽⁶⁾, paredz jo īpaši izdarīt grozījumus pašreizējos tiesību aktos par gaisu piesārņojošām vielām. Minētajā programmā ieteikts izstrādāt ilgtermiņa mērķus attiecībā uz gaisa kvalitāti.
- (2) Ievērojot 4. panta 5. punktu Padomes Direktīvā 96/62/EK (1996. gada 27. septembris) par apkārtējā gaisa kvalitātes novērtēšanu un pārvaldību ⁽⁷⁾, Padomei jāpieņem 1. punktā paredzētie tiesību akti un minētā panta 3. un 4. punktā izklāstītie noteikumi.
- (3) Ir svarīgi nodrošināt efektīvu cilvēku veselības aizsardzību pret kaitīgu ietekmi, kas rodas no ozona iedarbības. Ozona kaitīgā ietekme uz veģetāciju, ekosistēmām un vidi kopumā, cik vien iespējams, jāsamazina. Ozona piesārņojuma pārrobežu rakstura dēļ pasākumi jāveic Kopienas līmenī.

⁽¹⁾ OV C 56 E, 29.2.2000., 40. lpp., un

OV C 29 E, 30.1.2001., 291. lpp.

⁽²⁾ OV C 51, 23.2.2000., 11. lpp.⁽³⁾ OV C 317, 6.11.2000., 35. lpp.⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 2000. gada 15. marta atzinums (OV C 377, 29.12.2000., 154. lpp.), Padomes 2001. gada 8. marta kopējā nostāja (OV C 126, 26.4.2001., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2001. gada 13. jūnija lēmums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts). Eiropas Parlamenta 2002. gada 17. janvāra lēmums un Padomes 2001. gada 19. decembra lēmums.⁽⁵⁾ OV C 138, 17.5.1993., 1. lpp.⁽⁶⁾ OV L 275, 10.10.1998., 1. lpp.⁽⁷⁾ OV L 296, 21.11.1996., 55. lpp.

(4) Direktīvā 96/62/EK noteikts, ka skaitlisko robežvērtību pamatā jābūt datiem, kas iegūti šajā jomā strādājošo starptautisko zinātnisko grupu darbā. Komisijai jāņem vērā attiecīgie jaunākie zinātniskās pētniecības dati epidemioloģijas un vides jomā, kā arī jaunākie sasniegumi metroloģijā, lai atkārtoti pārbaudītu elementus, uz kuriem šādas robežvērtības pamatojas.

(5) Direktīvā 96/62/EK paredzēts, ka ozonam jānosaka robežvērtības un/vai mērķvērtības. Ņemot vērā ozona piesārņojuma pārrobežu raksturu, mērķvērtības jānosaka Kopienas līmenī, lai aizsargātu cilvēku veselību un veģetāciju. Minētajām mērķvērtībām jābūt saistītām ar pagaidu mērķiem, kas izriet no integrētās Kopienas stratēģijas cīņai pret paskābināšanos un piezemes ozonu un uz ko arī pamatojas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/81/EK (2001. gada 23. oktobris) par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju dažām atmosfēru piesārņojošām vielām ⁽⁸⁾.

(6) Saskaņā ar Direktīvu 96/62/EK plāni un programmas jāīsteno attiecībā uz zonām un aglomerācijām, kurās ozona koncentrācija pārsniedz mērķvērtības, lai nodrošinātu to, ka līdz minētajam datumam mērķvērtības, cik vien iespējams, būtu ievērotas. Šādiem plāniem un programmām lielā mērā jāattiecas uz kontroles pasākumiem, kas jāīsteno saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas tiesību aktiem.

(7) Ilgtermiņa mērķi jānosaka tā, lai nodrošinātu efektīvu cilvēku veselības un vides aizsardzību. Ilgtermiņa mērķiem jābūt saistītiem ar ozona un paskābināšanās mazināšanas stratēģiju un tās mērķi tuvināt pašreizējos ozona līmeņus ilgtermiņa mērķiem.

(8) Mērījumi obligāti jāveic zonās, kur ilgtermiņa mērķi ir pārsniegti. Izmantojot papildu novērtēšanas līdzekļus, var samazināt vajadzīgo nemainīgu paraugu ņemšanas vietu skaitu.

(9) Lai aizsargātu visus iedzīvotājus, jānosaka ozona trauksmes sliekšnis. Lai aizsargātu paaugstināta riska iedzīvotāju grupas, jānosaka iedzīvotāju informēšanas robežvērtības. Sabiedrībai jābūt regulāri pieejamai jaunākajai informācijai par ozona koncentrāciju apkārtējā gaisā.

⁽⁸⁾ OV L 309, 27.11.2001., 22. lpp.

(10) Ja trauksmes sliekšņa pārsniegšanas risku var ievērojami samazināt, jāizstrādā īstermiņa rīcības plāni. Jāizpēta un jānovērtē iespēja samazināt pārsniegšanas risku, ilgumu un apjomu. Vietēja mēroga pasākumi nav vajadzīgi, ja ieguvumu un izdevumu izpēte liecina, ka tie ir nesamērīgi.

(11) Ozona piesārņojuma pārrobežu rakstura dēļ var būt vajadzīga zināma sadarbība starp kaimiņos esošām dalībvalstīm, izstrādājot un īstenojot plānus, programmas un īstermiņa rīcības plānus, un informējot sabiedrību. Vajadzības gadījumā dalībvalstīm jāsadarbojas ar trešām valstīm, īpaši uzsverot kandidātvalstu laicīgu iesaistīšanu.

(12) Informācija par izmēritajām koncentrācijām, kas ir regulāru ziņojumu pamatā, jāiesniedz Komisijai.

(13) Komisijai jāpārskata šīs direktīvas noteikumi, ņemot vērā jaunākos zinātniskos pētījumus, jo īpaši saistībā ar ozona ietekmi uz cilvēku veselību un vidi. Komisijas ziņojumam jābūt tās gaisa kvalitātes stratēģijas sastāvdaļai, kas izstrādāta, lai pārskatītu un ieteiktu Komisijai mērķus attiecībā uz gaisa kvalitāti, un izstrādātu īstenošanas stratēģijas, lai nodrošinātu minēto mērķu sasniegšanu. Šajā sakarā ziņojumā jāņem vērā iespēja sasniegt ilgtermiņa mērķus noteiktā laika posmā.

(14) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar 1999/468/EK: Padomes Lēmums (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.

(15) Tā kā tās ierosinātās rīcības mērķus, kas nodrošinātu efektīvu aizsardzību pret ozona kaitīgo ietekmi uz cilvēku veselību un samazinātu ozona kaitīgo ietekmi uz veģētāciju, ekosistēmām un vidi kopumā, dalībvalstis nevar pietiekami sasniegt ozona piesārņojuma pārrobežu rakstura dēļ un tādēļ tos var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā izklāstīto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionalitātes principu šī direktīva neparedz neko tādu, kas nebūtu samērīgs ar to, kas nepieciešams minēto mērķu sasniegšanai.

(16) Padomes Direktīva 92/72/EEK (1992. gada 21. septembris) par gaisa piesārņojumu ar ozonu ⁽²⁾ jāatceļ.

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Mērķi

Šīs direktīvas mērķis ir:

- noteikt tos ilgtermiņa mērķus, mērķvērtības, trauksmes sliekšņu un iedzīvotāju informēšanas robežvērtību attiecībā uz ozona koncentrāciju apkārtējā gaisā Kopienā, kas paredzēti, lai izvairītos no kaitīgas ietekmes uz cilvēku veselību un vidi kopumā, novērstu vai samazinātu to;
- nodrošināt to, ka ozona koncentrācijas un vajadzības gadījumā ozona prekursoru (slāpekļa oksīdu un gaistošu organisku savienojumu) novērtēšanai dalībvalstu apkārtējā gaisā tiek izmantotas kopējas metodes un kritēriji;
- nodrošināt to, ka tiek iegūta pietiekama informācija par ozona līmeņiem apkārtējā gaisā un ka tā ir pieejama sabiedrībai;
- nodrošināt to, ka attiecībā uz ozonu apkārtējā gaisa kvalitāti saglabā, ja tā ir laba, un ka citos gadījumos to uzlabo;
- sekmēt ciešāku sadarbību starp dalībvalstīm, samazinot ozona līmeņus un izmantojot iespējas, ko rada pārrobežu pasākumi un nolīgumi par šādiem pasākumiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- “Apkārtējais gaiss” ir āra gaiss troposfērā, izņemot darba vietas.
- “Piesārņojoša viela” ir jebkura viela, ko cilvēks tieši vai netieši izvada apkārtējā gaisā un kam iespējams ir kaitīga ietekme uz cilvēku veselību un/vai vidi kopumā.
- “Ozona prekursori” ir vielas, kuras veicina piezemes ozona veidošanos un dažas no kurām ir uzskaitītas VI pielikumā.
- “Līmenis” ir piesārņojošas vielas koncentrācija apkārtējā gaisā vai tās uzkrāšanās uz virsmām noteiktā laikā.
- “Novērtēšana” ir jebkāda metode, ko izmanto, lai izmērītu, aprēķinātu, paredzētu vai aptuveni aprēķinātu piesārņojošas vielas līmeni apkārtējā gaisā.
- “Stacionārie mērījumi” ir mērījumi, kurus izdara saskaņā ar Direktīvas 96/62/EK 6. panta 5. punktu.
- “Zona” ir dalībvalsts teritorijas daļa, ko tā norobežojusi.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽²⁾ OV L 297, 13.10.1992., 1. lpp.

8. "Aglomerācija" ir zona, kurā iedzīvotāju skaits ir lielāks nekā 250 000 iedzīvotāji vai, ja iedzīvotāju skaits ir 250 000 iedzīvotāji vai mazāk, kurā ir tāds iedzīvotāju blīvums uz km², kas attaisno vajadzību dalībvalstī novērtēt un pārvaldīt apkārtējo gaisu.
9. "Mērķvērtība" ir līmenis, kas noteikts, lai ilgtermiņā izvairītos no kaitīgas ietekmes uz cilvēku veselību un/vai vidi kopumā, un kas, cik vien iespējams, jāsasniedz noteiktā laika posmā.
10. "Ilgtermiņa mērķis" ir tāda ozona koncentrācija apkārtējā gaisā, kuru nesasniedzot saskaņā ar jaunākajām zinātnes atziņām ir maza iespēja, ka rodas tieša kaitīga ietekme uz cilvēku veselību un/vai vidi kopumā. Šis mērķis jāsasniedz ilgtermiņā, izņemot gadījumus, kad to nevar sasniegt ar samērīgiem pasākumiem, lai nodrošinātu efektīvu cilvēku veselības un vides aizsardzību.
11. "Trauksmes sliekšnis" ir līmenis, kuru pārsniedzot, neilgu laiku rodas ietekme uz visiem iedzīvotājiem, tādējādi radot risku cilvēku veselībai, un kuru sasniedzot, dalībvalstis veic tūlītējus pasākumus, kā noteikts 6. un 7. pantā.
12. "Iedzīvotāju informēšanas robežvērtības" ir līmenis, kuru pārsniedzot, neilgu laiku rodas ietekme uz paaugstināta riska iedzīvotāju grupām, tādējādi radot risku cilvēku veselībai, un kuru sasniedzot, vajadzīga jaunākā informācija.
13. "Gaistoši organiski savienojumi" (GOS) ir visi tie organiskie savienojumi no antropogēna un biogēna avota, izņemot metānu, no kuriem saules gaismā reakcijās ar slāpekļa oksīdiem var veidoties fotoķīmiski oksidanti.

3. pants

Mērķvērtības

1. Mērķvērtības 2010. gadam attiecībā uz ozona koncentrāciju apkārtējā gaisā noteiktas I pielikuma II iedaļā.
2. Dalībvalstis izstrādā to zonu un aglomerāciju sarakstu, kurās saskaņā ar 9. pantu novērtētie ozona līmeņi apkārtējā gaisā ir augstāki nekā 1. punktā minētās mērķvērtības.
3. Attiecībā uz 2. punktā minētajām zonām un aglomerācijām dalībvalstis veic pasākumus, lai saskaņā ar Direktīvas 2001/81/EK noteikumiem nodrošinātu to, ka plānu vai programmu mērķvērtības sasniegšanai sagatavo un ievieš no I pielikuma II iedaļā noteiktās dienas, izņemot gadījumus, kad to nevar sasniegt ar samērīgiem pasākumiem.

Ja saskaņā ar Direktīvas 96/62/EK 8. panta 3. punktu plāni vai programmas jāpagatavo vai jāīsteno attiecībā uz piesārņojošām vielām, kas nav ozons, dalībvalstis vajadzības gadījumā sagatavo un īsteno integrētus plānus vai programmas, kuras saistītas ar visām attiecīgām piesārņojošām vielām.

4. Šā panta 3. punktā minētajos plānos vai programmās iekļauj vismaz Direktīvas 96/62/EK IV pielikumā minēto informāciju un

šie plāni un programmas pieejamas sabiedrībai un attiecīgām organizācijām, piemēram, vides aizsardzības organizācijām, patērētāju organizācijām, organizācijām, kas pārstāv paaugstināta riska iedzīvotāju grupu intereses, un citām attiecīgām veselības aprūpes struktūrām.

4. pants

Ilgtermiņa mērķi

1. Ilgtermiņa mērķi attiecībā uz ozona koncentrāciju apkārtējā gaisā noteikti I pielikuma III iedaļā.
2. Dalībvalstis izstrādā to zonu un aglomerāciju sarakstu, kurās saskaņā ar 9. pantu novērtētie ozona līmeņi apkārtējā gaisā ir augstāki nekā 1. punktā minētie ilgtermiņa mērķi, bet zemāki nekā I pielikuma II iedaļā noteiktās mērķvērtības vai tieši atbilst tām. Attiecībā uz šādām zonām un aglomerācijām dalībvalstis sagatavo un īsteno pasākumus, kas neprasa augstas izmaksas, lai sasniegtu ilgtermiņa mērķus. Veiktajiem pasākumiem jābūt vismaz saskaņā ar visiem 3. panta 3. punktā noteiktajiem plāniem un programmām. Turklāt to pamatā ir pasākumi, kas veikti saskaņā ar Direktīvas 2001/81/EK noteikumiem un citiem attiecīgiem spēkā esošajiem un turpmākajiem ES tiesību aktiem.
3. Par Kopienas progresu ilgtermiņa mērķu sasniegšanā, kā daļu no 11. pantā izklāstītā procesa un saistībā ar Direktīvu 2001/81/EK sagatavo secīgus pārskatus, par atskaites punktu izmantojot 2020. gadu un ņemot vērā progresu minētajā direktīvā noteiktā valstī maksimāli pieļaujamā emisijas līmeņa sasniegšanā.

5. pants

Prasības zonās un aglomerācijās, kurās ozona līmeņi atbilst ilgtermiņa mērķiem

Dalībvalstis izstrādā to zonu un aglomerāciju sarakstu, kurās ozona līmeņi atbilst ilgtermiņa mērķiem. Ja to atļauj tādi faktori kā ozona piesārņojuma pārrobežu raksturs un meteoroloģiskie apstākļi, dalībvalstis uztur šajās zonās un aglomerācijās ozona līmeņus, kas nepārsniedz ilgtermiņa mērķus, un, veicot samērīgus pasākumus, saglabā vislabāko apkārtējā gaisa kvalitāti, kura ir saderīga ar noturīgu attīstību un augstu vides un cilvēku veselības aizsardzības līmeni.

6. pants

Informācija sabiedrībai

1. Dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai:
 - a) nodrošinātu to, ka jaunākā informācija par ozona koncentrāciju apkārtējā gaisā regulāri ir pieejama sabiedrībai, kā arī attiecīgām organizācijām, piemēram, vides aizsardzības organizācijām, patērētāju organizācijām, organizācijām, kas pārstāv paaugstināta riska iedzīvotāju grupu intereses, un citām attiecīgām veselības aprūpes struktūrām.
- Šo informāciju atjaunina vismaz katru dienu un vajadzības gadījumā un, ja tas iespējams, katru stundu.

Šādā informācijā vismaz jānorāda visi gadījumi, kad pārsniegta koncentrācija, kas noteikta ilgtermiņa mērķos attiecībā uz cilvēku veselību, kā arī iedzīvotāju informēšanas robežvērtība un trauksmes sliekšnis attiecīgajā caurmēra aprēķināšanas laika posmā. Tajā arī jābūt īsam novērtējumam par ietekmi uz veselību.

Iedzīvotāju informēšanas robežvērtība un trauksmes sliekšnis attiecībā uz ozona koncentrāciju apkārtējā gaisā norādīts II pielikuma I iedaļā;

- b) sabiedrībai un attiecīgajām organizācijām, piemēram, vides aizsardzības organizācijām, patērētāju organizācijām, organizācijām, kas pārstāv paaugstināta riska iedzīvotāju grupu intereses, un citām attiecīgajām veselības aprūpes struktūrām pieejami pilnīgi gada ziņojumi, kuros attiecībā uz cilvēku veselību ir vismaz norādīti visi gadījumi, kad pārsniegta koncentrācija, kas noteikta mērķvērtībās un ilgtermiņa mērķos, kā arī iedzīvotāju informēšanas robežvērtība un trauksmes sliekšnis attiecīgajā caurmēra aprēķināšanas laika posmā, un — attiecībā uz veģetāciju — jebkurš mērķvērtību un ilgtermiņa mērķu pārsniegšanas gadījums, vajadzības gadījumā kopā ar šīs pārsniegšanas radītās ietekmes īsu novērtējumu. Ziņojumos vajadzības gadījumā var iekļaut papildu informāciju un novērtējumus par mežu aizsardzību, kā noteikts III pielikuma I iedaļā. Tajos var arī iekļaut informāciju par attiecīgajiem prekursoriem, ciktāl uz tiem neattiecas spēkā esošie Kopienas tiesību akti;
- c) nodrošinātu to, ka veselības aprūpes struktūrām un iedzīvotājiem laikus tiek sniegta informācija par trauksmes sliekšņa faktisko vai paredzamo pārsniegšanu.

Iepriekš minēto informāciju un ziņojumus dara zināmus attiecīgā veidā atkarībā no situācijas, piemēram, izmantojot radio un TV raidorganizācijas, presi vai publikācijas, informācijas ekrānus vai datortīklu dienestus, piemēram, internetu.

2. Ziņās, kuras sniedz sabiedrībai saskaņā ar Direktīvas 96/62/EK 10. pantu, ja pārsniegta kāda no robežvērtībām, iekļauj II pielikuma II iedaļā minētos punktus. Dalībvalstis, ja tas iespējams, veic arī pasākumus, lai sniegtu šādu informāciju, ja paredzams, ka tiks pārsniegta iedzīvotāju informēšanas robežvērtība vai trauksmes sliekšnis.

3. Saskaņā ar 1. un 2. punktu sniegtā informācija ir skaidra, saprotama un viegli pieejama.

7. pants

Īstermiņa rīcības plāni

1. Saskaņā ar Direktīvas 96/62/EK 7. panta 3. punktu, dalībvalstis attiecīgajos administratīvajos līmeņos izstrādā rīcības plānus, norādot konkrētus pasākumus, kas, ņemot vērā īpašos vietējos apstākļus, jāveic īsā laikā zonās, kur pastāv risks pārsniegt trauksmes sliekšni, ja ir liela iespēja šo risku samazināt vai samazināt

trauksmes sliekšņa jebkādas pārsniegšanas ilgumu un apjomu. Ja atklājas, ka iespēja attiecīgajās zonās samazināt jebkādas pārsniegšanas risku, ilgumu vai apjomu nav liela, Direktīvas 96/62/EK 7. panta 3. punkta noteikumi uz dalībvalstīm neattiecas. Dalībvalstīm pašām jānosaka tas, vai pastāv liela iespēja samazināt jebkādas pārsniegšanas risku, ilgumu vai ietekmi, ņemot vērā valsts ģeogrāfiskos, meteoroloģiskos un ekonomiskos apstākļus.

2. Par īstermiņa rīcības plānu izstrādi, tostarp konkrētu darbību kontroļlīmeņiem, ir atbildīgas dalībvalstis. Atkarībā no konkrētā gadījuma plānos var paredzēt pakāpeniskus pasākumus, kuri neprasa augstas izmaksas, lai kontrolētu un vajadzības gadījumā samazinātu vai pārtrauktu atsevišķas darbības, to skaitā mehānisko transportlīdzekļu satiksmi, kas veicina emisiju, kuras rezultātā tiek pārsniegts trauksmes sliekšnis. Tajos var iekļaut arī efektīvus pasākumus attiecībā uz rūpniecisku iekārtu vai izstrādājumu izmantošanu.

3. Izstrādājot un īstenojot īstermiņa rīcības plānus, dalībvalstis ņem vērā to pasākumu piemērus (kuru efektivitāte ir novērtēta), kuri jāiekļauj 12. pantā minētajās pamatnostādnēs.

4. Dalībvalstis sabiedrībai un attiecīgajām organizācijām, piemēram, vides aizsardzības organizācijām, patērētāju organizācijām, organizācijām, kas pārstāv paaugstināta riska iedzīvotāju grupu intereses, un citām attiecīgām veselības aprūpes struktūrām ir pieejami gan izpētes rezultāti un konkrētu īstermiņa rīcības plānu saturs, gan informācija par šo plānu īstenošanu.

8. pants

Pārrobežu piesārņojums

1. Ja ozona koncentrācija pārsniedz mērķvērtības vai ilgtermiņa mērķus galvenokārt prekursoru emisijas dēļ citās dalībvalstīs, attiecīgās dalībvalstis vajadzības gadījumā sadarbojas, izstrādājot kopīgus plānus un programmas, lai sasniegtu mērķvērtības vai ilgtermiņa mērķus, izņemot gadījumus, ja tos nevar sasniegt ar samērīgiem pasākumiem. Komisija piedalās šajā sadarbībā. Veicot 11. pantā noteiktos pienākumus un ņemot vērā Direktīvu 2001/81/EK, jo īpaši tās 9. pantu, Komisija apsver, vai to prekursoru emisiju samazināšanai, kas izraisa šādu pārrobežu ozona piesārņojumu, ir nepieciešama turpmāka rīcība Kopienas līmenī.

2. Dalībvalstis vajadzības gadījumā atbilstoši 7. pantam sagatavo un īsteno kopīgus īstermiņa rīcības plānus, kas attiecas uz kaimiņos esošajām zonām dažādās dalībvalstīs. Dalībvalstis nodrošina, ka kaimiņos esošās zonās dažādās dalībvalstīs, kas izstrādājušas īstermiņa rīcības plānus, saņem visu attiecīgo informāciju.

3. Ja iedzīvotāju informēšanas robežvērtība vai trauksmes sliekšnis ir pārsniegts zonās, kas ir tuvu valsts robežām, tad, cik vien iespējams ātri, jāsniedz informācija kompetentajām iestādēm attiecīgajās kaimiņos esošajās dalībvalstīs, lai veicinātu sabiedrības informēšanu šajās valstīs.

4. Izstrādājot 1. un 2. punktā minētos plānus un programmas un informējot sabiedrību, kā minēts 3. punktā, dalībvalstis vajadzības gadījumā sadarbojas ar trešām valstīm, jo īpaši ar kandidātvalstīm.

9. pants

Ozona koncentrācijas un prekursoru novērtēšana apkārtējā gaisā

1. Zonās un aglomerācijās, kurās kaut vai vienā no pieciem iepriekšējiem mērījumu gadiem ozona koncentrācija pārsniegusi ilgtermiņa mērķi, obligāti jāveic nepārtraukti stacionāri mērījumi.

Ja pieejami dati par mazāk nekā pieciem gadiem, dalībvalstis, lai noteiktu pārsniegšanu, var apvienot īslaicīgas mērīšanas kampaņas tajā laikā un vietā, kas varētu būt raksturīga augtākajam piesārņojuma līmenim, ar rezultātiem, kuri iegūti no pārskatiem par emisiju un tās modelēšanas.

Direktīvas IV pielikumā noteikti kritēji paraugu ņemšanas vietu atrašanās noteikšanai, lai veiktu ozona mērījumus.

Direktīvas V pielikuma I iedaļā noteikts nemainīgu paraugu ņemšanas vietu minimālais skaits, lai veiktu nepārtrauktus ozona mērījumus katrā zonā vai aglomerācijā, kur mērījumi ir vienīgais informācijas avots gaisa kvalitātes novērtēšanā.

Slāpekļa dioksīda mērījumi arī jāveic vismaz 50 % no ozona paraugu ņemšanas vietām, kas noteiktas V pielikuma I iedaļā. Slāpekļa dioksīda mērījumiem jābūt nepārtrauktiem, izņemot lauku fona stacijās, kā noteikts IV pielikuma I iedaļā, kur var izmantot citas mērījumu metodes.

Zonās un aglomerācijās, kur informāciju no stacionāru mērījumu paraugu ņemšanas vietām papildina modelēšanā un/vai orientējošos mērījumos iegūtā informācija, var samazināt kopējo V pielikuma I iedaļā noteikto paraugu ņemšanas vietu skaitu, ja:

- a) papildu metodes nodrošina atbilstošu informācijas līmeni, lai novērtētu gaisa kvalitāti attiecībā uz mērķvērtībām, iedzīvotāju informēšanas robežvērtību un trauksmes sliekšni;
- b) uzstādāmo paraugu ņemšanas vietu skaits un citu paņēmieni telpiskais risinājums ir pietiekams, lai noteiktu ozona koncentrāciju saskaņā ar VII pielikuma I iedaļā noteiktajiem datu kvalitātes mērķiem un iegūtu novērtējuma rezultātus, kas noteikti VII pielikuma II iedaļā;
- c) paraugu ņemšanas vietu skaits katrā zonā vai aglomerācijā ir vismaz viena paraugu ņemšanas vieta uz diviem miljoniem iedzīvotāju vai viena paraugu ņemšanas vieta uz 50 000 km²

atkarībā no tā, kurā gadījumā tiek iegūts lielāks skaits paraugu ņemšanas vietu;

- d) katrā zonā vai aglomerācijā ir vismaz viena paraugu ņemšanas vieta, un
- e) slāpekļa dioksīdu mērā visās pārējās paraugu ņemšanas vietās, izņemot lauku fona stacijas.

Šajā gadījumā modelēšanas un/vai orientējošo mērījumu rezultātus ņem vērā, lai novērtētu gaisa kvalitāti attiecībā uz mērķvērtībām.

2. Zonās un aglomerācijās, kurās katrā no iepriekšējiem pieciem mērījumu gadiem koncentrācija ir mazāka nekā ilgtermiņa mērķi, saskaņā ar V pielikuma II iedaļu nosaka vairākas nepārtrauktas mērīšanas stacijas.

3. Katra dalībvalsts nodrošina, ka tās teritorijā tiek uzstādīta un darbojas vismaz viena mērīšanas stacija, lai sniegtu datus par VI pielikumā uzskaitīto ozona prekursoru koncentrāciju. Katra dalībvalsts izvēlās to staciju skaitu un izvietojumu, kurās tiks mērīti ozona prekursori, ņemot vērā minētajā pielikumā noteiktos mērķus, metodes un ieteikumus.

Kā daļu no pamatnostādņēm, kas izstrādātas saskaņā ar 12. pantu, paredz vadlīnijas par atbilstošu ozona prekursoru mērīšanas stratēģiju, ņemot vērā pašreizējās prasības Kopienas tiesību aktos un sadarbības programmā tādu gaisu piesārņojošu vielu monitoringam un novērtēšanai, kuras izplatās lielos attālumos (EMEP).

4. Ozona analīzes standartmetodes ir izklāstītas VIII pielikuma I iedaļā. Ozona modelēšanas standartpaņēmieni izklāstīti VIII pielikuma II iedaļā.

5. Jebkurus grozījumus, kas vajadzīgi, lai šo pantu un IV un VIII pielikuma pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai, pieņem saskaņā ar 13. panta 2. punktā noteikto procedūru.

10. pants

Informācijas nodošana un ziņojumi

1. Nosūtot Komisijai informāciju saskaņā ar Direktīvas 96/62/EK 11. pantu, dalībvalstis pirmajā reizē par kalendāro gadu, kas seko 15. panta 1. punktā minētajai dienai, arī

- a) ne vēlāk kā līdz nākamā gada 30. septembrim par katru kalendāro gadu — nosūta Komisijai 3. panta 2. punktā, 4. panta 2. punktā un 5. pantā minēto zonu un aglomerāciju sarakstus;

b) nosūta Komisijai ziņojumu, kurā sniegts situācijas pārskats attiecībā uz I pielikuma II iedaļā noteikto mērķvērtību pārsniegšanu. Šajā ziņojumā iekļauts cilvēku veselības aizsardzības gada mērķvērtību pārsniegšanas izskaidrojums. Šajā ziņojumā iekļauti arī 3. panta 3. punktā minētie plāni un programmas. Ziņojumu nosūta ne vēlāk kā divus gadus pēc tā laika posma beigām, kad tika novērota ozona mērķvērtību pārsniegšana;

c) reizi trijos gados informē Komisiju par visu šādu plānu vai programmu progresu.

2. Turklāt dalībvalstis pirmajā reizē par kalendāra gadu, kas seko 15. panta 1. punktā minētajai dienai:

a) par katru mēnesi, sākot no aprīļa līdz septembrim, katru gadu provizoriski nosūta Komisijai

i) vēlākais līdz nākamā mēneša beigām par katru dienu, kad pārsniegta iedzīvotāju informēšanas robežvērtība un/vai trauksmes sliekšnis, šādu informāciju: datumu, kopējo pārsniegšanas stundu skaitu, ozona maksimālo koncentrāciju stundā;

ii) vēlākais līdz katra gada 31. oktobrim — jebkādu citu III pielikumā noteiktu informāciju;

b) par katru kalendāro gadu vēlākais līdz nākamā gada 30. septembrim nosūta Komisijai apstiprinātu informāciju, kas noteikta III pielikumā, un VI pielikumā noteikto ozona prekursoru vidējo koncentrāciju attiecīgā gada;

c) reizi trijos gados Padomes Direktīvas 91/692/EEK ⁽¹⁾ 4. pantā minētā nozares ziņojumā un vēlākais līdz tā gada 30. septembrim, kas seko trīs gadu periodam, nosūta Komisijai:

i) informāciju par 3. panta 2. punktā, 4. panta 2. punktā un 5. pantā minētajās zonās un aglomerācijās attiecīgā gadījumā novērotajiem vai novērtētajiem ozona līmeņiem;

ii) informāciju par visiem saskaņā ar 4. panta 2. punktu veiktajiem vai plānotajiem pasākumiem un

iii) informāciju attiecībā uz lēmumiem par īstermiņa rīcības plāniem un attiecībā uz visu šādu saskaņā ar 7. pantu sagatavotu plānu izstrādi, saturu un ietekmes novērtējumu.

3. Komisija

a) nodrošina to, ka atbilstoši 2. punkta a) apakšpunktam iesniegtā informācija nekavējoties ar attiecīgu līdzekļu palīdzību ir pieejama un tiek pārsūtīta Eiropas Vides aģentūrai;

b) katru gadu dara zināmu to zonu un aglomerāciju sarakstu, kas iesniegts atbilstoši 1. punkta a) apakšpunktam, un līdz katra gada 30. novembrim ziņojumu par ozona stāvokli kārtējā gada vasarā un iepriekšējā kalendārajā gadā, lai salīdzināmā veidā sniegtu pārskatu pār katras dalībvalsts stāvokli, ņemot vērā dažādos meteoroloģiskos apstākļus un pārrobežu

piesārņojumu, un pārskatu pār visiem ilgtermiņa mērķu pārsniegšanas gadījumiem dalībvalstīs;

c) regulāri pārbauda atbilstoši 1. punkta b) apakšpunktam iesniegto plānu vai programmu īstenošanu, pārbaudot to progresu un gaisa piesārņojuma tendences, ņemot vērā meteoroloģiskos apstākļus un ozona prekursoru izcelsmi (biogēna vai antropogēna);

d) sagatavojot trīs gadu ziņojumus par apkārtējā gaisa kvalitāti saskaņā ar Direktīvas 96/62/EK 11. panta 2. punktu, ņem vērā saskaņā ar 1. un 2. punktu sniegtu informāciju;

e) organizē attiecīgu saskaņā ar 2. punkta c) apakšpunkta iii) daļu nosūtītās informācijas un pieredzes apmaiņu attiecībā uz īstermiņa rīcības plānu izstrādi un īstenošanu.

4. Veicot 3. punktā minētos uzdevumus, Komisija vajadzības gadījumā pamatojas uz Eiropas Vides aģentūrā pieejamo pieredzi.

5. Dalībvalstis informē Komisiju par metodēm, kas izmantotas gaisa kvalitātes sākotnējai novērtēšanai saskaņā ar Direktīvas 96/62/EK 11. panta 1. punkta d) apakšpunktu vēlākais līdz 2003. gada 9. septembrim.

11. pants

Pārskatīšana un ziņojumu iesniegšana

1. Komisija vēlākais līdz 2004. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kas pamatots ar šīs direktīvas piemērošanā gūto pieredzi. Tā jo īpaši ziņo par:

a) iegūtajiem datiem jaunākajos zinātniskajos pētījumos par ozona iedarbības ietekmi uz vidi un cilvēku veselību, ņemot vērā Pasaules veselības organizācijas pamatnostādnes un jo īpaši ņemot vērā paaugstināta riska iedzīvotāju grupas; ņem vērā precīzāku modeļu izstrādi;

b) tehnoloģijas attīstību, tostarp sasniegto progresu attiecībā uz mērīšanas un citām ozona koncentrācijas un tās izmaiņu novērtēšanas metodēm visā Eiropā;

c) modeļu prognožu salīdzināšanu ar faktiskajiem mērījumiem;

d) ilgtermiņa mērķu noteikšanu un līmeņiem, par mērķvērtībām, iedzīvotāju informēšanas robežvērtībām un trauksmes sliekšņiem un to noteikšanu;

e) ANO/EEK Konvencijas par gaisa pārrobežu piesārņojumu lielos attālumos Starptautiskās sadarbības programmas rezultātiem saistībā ar ozona ietekmi uz kultūrām un neskartu veģetāciju.

2. Ziņojums ir tās gaisa kvalitātes stratēģijas sastāvdaļa, kas izstrādāta, lai pārskatītu un ieteiktu Komisijai mērķus attiecībā uz gaisa kvalitāti, un izstrādātu īstenošanas stratēģijas, lai nodrošinātu minēto mērķu sasniegšanu. Šajā sakarā ziņojumā ņem vērā:

a) plašās iespējas turpmāk samazināt piesārņojošu vielu emisiju no visiem attiecīgajiem avotiem, ņemot vērā tehniskās īstenošanas iespējas un rentabilitāti;

⁽¹⁾ OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.

- b) sakarību starp piesārņojošām vielām un apvienotu stratēģiju iespējām sasniegt Kopienas gaisa kvalitātes un ar to saistītus mērķus;
- c) iespēju veikt turpmākas darbības Kopienas līmenī, lai samazinātu prekursoru emisiju;
- d) progresu, ieviešot I pielikumā minētās mērķvērtības, tostarp saskaņā ar 3. un 4. pantu izstrādātos un īstenotos plānus un programmas, pieredzi, kas gūta, saskaņā ar 7. pantu īstenojot īstermiņa rīcības plānus, un nosacījumus, kuri paredzēti saskaņā ar IV pielikumu un saskaņā ar kuriem veikti gaisa kvalitātes mērījumi;
- e) iespēju noteiktā laika posmā sasniegt I pielikuma III iedaļā izklāstītos ilgtermiņa mērķus;
- f) pašreizējās un turpmākas prasības attiecībā uz sabiedrības informēšanu un informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju;
- g) šīs direktīvas saistību ar sagaidāmajām izmaiņām sakarā ar Kopienas un dalībvalstu veicamajiem pasākumiem, lai izpildītu pienākumus saistībā ar klimata pārmaiņām;
- h) piesārņojuma pārvietošanos pāri valsts robežām, ņemot vērā kandidātvalstīs veiktos pasākumus.
3. Ziņojumā iekļauj arī šīs direktīvas noteikumu pārskatu, ņemot vērā tās iegūtos datus, un vajadzības gadījumā tam pievieno priekšlikumus šīs direktīvas grozījumiem, īpašu uzmanību pievēršot ozona ietekmei uz vidi un cilvēku veselību, jo īpaši pieminot paaugstināta riska iedzīvotāju grupas.

12. pants

Pamatnostādnes

1. Komisija līdz 2002. gada 9. septembrim izstrādā pamatnostādnes šīs direktīvas īstenošanai. Šajā sakarā tā vajadzības gadījumā pamatojas uz dalībvalstīs, Eiropas Vides aģentūrā un citās specializētajās iestādēs pieejamo pieredzi, ņemot vērā pašreizējās Kopienas tiesību aktu un EMEP prasības.
2. Pamatnostādnes pieņem saskaņā ar 13. panta 2 punktā noteikto procedūru. Šādas pamatnostādnes ne tieši, ne netieši nemaina mērķvērtības, ilgtermiņa mērķus, trauksmes sliekšni vai iedzīvotāju informēšanas robežvērtību.

13. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 96/62/EK 12. panta 2. punktu.
2. Ja ir norāde uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

14. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nosaka sankcijas, kas piemērojamas, ja ir pārkāpti valstu noteikumi, kuri pieņemti, ievērojot šo direktīvu. Šādām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām.

15. pants

Pārņemšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2003. gada 9. septembrim. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Ja dalībvalstis pieņem minētos tiesību aktus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

16. pants

Atcelšana

No 2003. gada 9. septembra Direktīva 92/72/EEK ir atcelta.

17. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī.

18. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2002. gada 12. februārī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
P. COX

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
J. PIQUÉ I CAMPS

I PIELIKUMS

DEFINĪCIJAS, OZONA MĒRĶVĒRTĪBAS UN ILGTERMIŅA MĒRĶI

I. Definīcijas

Visas vērtības jāizsaka $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Tilpumam jābūt standartizētam šādos temperatūras un spiediena apstākļos: 293 K un 101,3 kPa. Laiks jānorāda pēc Centrāleiropas laika.

AOT40 (izsaka $\mu\text{g}/\text{m}^3$.stundās) ir starpība starp to koncentrāciju stundā, kas dotajā laika posmā lielāka nekā $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 40 daļiņas uz biljonu), un to, kura dotajā laika posmā ir vienāda ar $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$, izmantojot tikai 1 stundas vērtības, kas katru dienu izmērītas no 8:00 līdz 20:00 pēc Centrāleiropas laika (1).

Lai tie gada dati par pārsniegšanu, kurus izmanto, lai pārbaudītu atbilstību turpmāk minētajām mērķvērtībām un ilgtermiņa mērķiem, būtu derīgi, tiem jāatbilst III pielikuma II iedaļā noteiktajiem kritērijiem.

II. Ozona mērķvērtības

	Parametrs	Mērķvērtība 2010. gadam (4) (1)
1. Cilvēku veselības aizsardzības mērķvērtība	Maksimālais dienas vidējais rādītājs 8 stundās (b)	Vairāk kā 25 dienās kalendārajā gadā ³ , vidēji rēķinot uz trim gadiem, nedrīkst pārsniegt $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (c)
2. Veģetācijas aizsardzības mērķvērtība	AOT40, kas aprēķināts, pamatojoties uz 1 stundas vērtībām no maija līdz jūlijam	$18\,000 \mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot \text{h}$ vidēji piecos gados (c)

(1) Šīs mērķvērtības un atļautais pārsniegšanas apjoms noteikts, neierobežojot 11. pantā paredzēto pētījumu un pārskata rezultātus, kuros ņem vērā dažādās ģeogrāfiskās un klimatiskās situācijas Eiropas Kopienā.

(4) Atbilstību mērķvērtībām nosaka, ņemot vērā šo vērtību. T.i., 2010. gads būs pirmais gads, par kuru iegūtos datus izmanto, attiecīgā gadījumā aprēķinot atbilstību nākamajos trīs vai piecos gados.

(b) Maksimālo dienas vidējo koncentrāciju 8 stundās nosaka, pārbaudot tos vidējos rādītājus 8 stundās, kas aprēķināti, pamatojoties uz stundas datiem, un ko atjaunina katru stundu. Katru tā aprēķināto vidējo rādītāju 8 stundās attiecina uz dienu, kurā beidzas attiecīgais 8 stundu laika posms, t.i., pirmais aprēķina periods jebkurai vienai dienai ir laika posms no 17:00 iepriekšējā dienā līdz 01:00 nākamajā dienā; pēdējais aprēķina periods jebkurai vienai dienai ir laika posms no 16:00 līdz 24:00 attiecīgajā dienā.

(c) Trīs vai piecu gadu vidējos rādītājus nevar noteikt, pamatojoties uz pilnu un secīgu gada datu kopumu; minimālie gada dati, kas vajadzīgi, lai pārbaudītu atbilstību mērķvērtībām, ir šādi:

- attiecībā uz cilvēku veselības aizsardzības mērķvērtību: derīgi dati par vienu gadu,
- attiecībā uz veģetācijas aizsardzības mērķvērtību: derīgi dati par trīs gadiem.

III. Ilgtermiņa mērķi attiecībā uz ozonu

	Parametrs	Ilgtermiņa mērķis (4)
1. Ilgtermiņa mērķis cilvēku veselības aizsardzībai	Maksimālais dienas vidējais rādītājs 8 stundās kalendārajā gadā	$120 \mu\text{g}/\text{m}^3$
2. Ilgtermiņa mērķis veģetācijas aizsardzībai	AOT40, kas aprēķināts, pamatojoties uz 1 stundas vērtībām no maija līdz jūlijam	$6\,000 \mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot \text{h}$

(4) Kopienas progresu ilgtermiņa mērķu sasniegšanā, izmantojot 2020. gadu kā atskaites punktu, pārskata kā daļu no 11. pantā izklāstītā procesa.

(1) Vai attiecīgs laiks īpaši nomaļiem reģioniem.

II PIELIKUMS

IEDZĪVOTĀJU INFORMĒŠANAS ROBEŽVĒRTĪBAS UN TRAUKSMEŠ SLIEKŠŅI

I. Iedzīvotāju informēšanas robežvērtības un trauksmes sliekšņi attiecībā uz ozonu

	Parametrs	Robežvērtība/slieksnis
Iedzīvotāju informēšanas robežvērtība	Vidējais rādītājs 1 stundā	180 µg/m ³
Trauksmes sliekšnis	Vidējais rādītājs 1 stundā ^(*)	240 µg/m ³

(*) Lai īstenotu 7. pantu, robežvērtības/sliekšņa pārsniegšana jāmēra vai jāparedz trīs stundām pēc kārtas.

II. Minimālās ziņas, kas jāsniedz sabiedrībai, ja pārsniegta vai paredzams, ka tiks pārsniegta iedzīvotāju informēšanas robežvērtība vai trauksmes sliekšnis

Ziņas, kas sabiedrībai jāsniedz pietiekami plašā mērogā un cik vien iespējams ātri.

- Informācija par novēroto(-ajiem) pārsniegšanas gadījumu(-iem):
 - pārsniegšanas vieta vai apgabals,
 - pārsniegtās robežvērtības/sliekšņa veids (iedzīvotāju informēšanas vai trauksmes),
 - laiks, kad pārsniegšana sākās, un tās ilgums,
 - lielākā vidējā koncentrācija 1 stundā un 8 stundās.
- Prognoze par nākamo pēcpusdienu/dienu(-ām):
 - paredzamās iedzīvotāju informēšanas robežvērtības un/vai trauksmes sliekšņa pārsniegšanas ģeogrāfiskais apgabals,
 - paredzētās izmaiņas piesārņojumā (uzlabojums, stabilizācija vai pasliktinājums).
- Informācija par attiecīgo iedzīvotāju grupas tipu, iespējamo ietekmi uz veselību un ieteicamo rīcību:
 - informācija par iedzīvotāju riska grupām,
 - iespējamo simptomu apraksts,
 - ieteicamie piesardzības pasākumi, kas attiecīgajiem iedzīvotājiem jāveic,
 - vieta, kur var atrast turpmāku informāciju.
- Informācija par preventīvu darbību, lai samazinātu piesārņojumu un/vai tā ietekmi:
 - norāde uz galvenajām nozarēm, kas ir piesārņojuma rašanās avots; rīcības ieteikumi, lai samazinātu emisijas.

III PIELIKUMS

Informācija, ko dalībvalstis iesniedz Komisijai, un kritēji datu apkopošanai un statistisko parametru aprēķināšanai

I. Komisijai iesniedzamā informācija

Šajā tabulā noteikts to datu veids un apjomus, kas dalībvalstīm jāiesniedz Komisijai.

	Stacijas veids	Līmenis	Vidējais aprēķina/akumulācijas laiks	Provizoriskie dati par katru mēnesi no aprīļa līdz septembrim	Ziņojums par katru gadu
Iedzīvotāju informēšanas robežvērtība	Jebkāds	180 µg/m ³	1 stunda	— par katru dienu, kurā novērota pārsniegšana: datums, kopējais pārsniegšanas laiks stundās, maksimālās 1 stundā novērotās ozona un saistītās NO ₂ vērtības, ja vajadzīgs, — par katru mēnesi — maksimālā ozona koncentrācija 1 stundā	— par katru dienu, kurā novērota pārsniegšana: datums, kopējais pārsniegšanas laiks stundās, maksimālās 1 stundā novērotās ozona un saistītās NO ₂ vērtības, ja vajadzīgs
Trauksmes sliekšnis	Jebkāds	240 µg/m ³	1 stunda	— par katru dienu, kurā novērota pārsniegšana: datums, kopējais pārsniegšanas laiks stundās, maksimālās 1 stundā novērotās ozona un saistītās NO ₂ vērtības, ja vajadzīgs	— par katru dienu, kurā novērota pārsniegšana: datums, kopējais pārsniegšanas laiks stundās, maksimālās 1 stundā novērotās ozona un saistītās NO ₂ vērtības, ja vajadzīgs
Veselības aizsardzība	Jebkāds	120 µg/m ³	8 stundas	— par katru dienu, kurā novērota pārsniegšana: datums, maksimālais rādītājs 8 stundās ^(b)	— par katru dienu, kurā novērota pārsniegšana: datums, maksimālais rādītājs 8 stundās ^(b)
Veģetācijas aizsardzība	Piepilsētas, lauku, lauku fona	AOT40 ^(a) = 6 000 (µg/m ³ .h)	1 stunda, akumulējies no maija līdz jūlijam	—	Vērtība
Mežu aizsardzība	Piepilsētas, lauku, lauku fona	AOT40 ^(a) = 20 000 (µg/m ³ .h)	1 stunda, akumulējies no aprīļa līdz septembrim	—	Vērtība
Materiāli	Jebkāds	40 µg/m ³ ^(c)	1 gads	—	Vērtība

^(a) Skatīt AOT40 definīciju I pielikuma 1 iedaļā.

^(b) Maksimālais dienas vidējais rādītājs 8 stundās (skatīt I pielikuma II iedaļas a) piezīmi).

^(c) Vērtība, kas jāpārskata, ievērojot 11. panta 3. punktu, ņemot vērā jaunākās zinātnes atziņas.

Ja vien visi pieejamie stundas dati par ozonu, slāpekļa dioksīdu un slāpekļa oksīdiem par attiecīgo gadu jau nav iesniegti saskaņā ar Padomes Lēmumu 97/101/EK ⁽¹⁾, kā daļa no gada ziņojuma jāsniedz arī šāda informācija:

— ozonam, slāpekļa dioksīdam, slāpekļa oksīdiem un ozona un slāpekļa dioksīda summām (kas pieskaitītas kā daļas uz biljonu un izteiktas kā ozons µg/m³) — maksimālā, 99.9., 98., 50. procentile un gada vidējais rādītājs, un stundu sēriju derīgo datu skaits,

— maksimālā, 98. un 50. procentile un gada vidējais rādītājs no dienas 8 stundu ozona maksimālo rādītāju sērijām.

Datus, kas sniegti mēneša ziņojumos, uzskata par provizoriskiem, un tos vajadzības gadījumā atjaunina, iesniedzot nākamās ziņojumus.

⁽¹⁾ OV L 35, 5.2.1997., 14. lpp.

II. Kritēriji datu apkopošanai un statistisko parametru aprēķināšanai

Procentiles jāaprēķina, izmantojot Padomes Lēmumā 97/101/EK noteiktās metodes.

Lai pārbaudītu derīgumu, apkopojot datus un aprēķinot statistiskos parametrus, jāizmanto šādi kritēriji:

Parametrs	Nepieciešamais derīgu datu īpatsvars
1 stundas vērtības	75 % (t.i., 45 minūtes)
8 stundu vērtības	75 % no vērtībām (t.i., 6 stundas)
Dienas 8 stundu maksimālais vidējais rādītājs, iegūts no 8 stundu periodā ik pēc stundas aprēķinātiem vidējiem rādītājiem	75 % no 8 stundu periodā ik pēc stundas aprēķinātiem vidējiem rādītājiem (t.i., 18 8 stundu vidējie rādītāji dienā)
AOT40	90 % no 1 stundas vērtībām laika periodā, kas noteikts, lai aprēķinātu AOT40 vērtību (*)
Gada vidējais rādītājs	75 % no 1 stundas vērtībām vasarā (no aprīļa līdz septembrim) un ziemā (no janvāra līdz martam un no oktobra līdz decembrim), atsevišķi pa gadalaukiem
Pārsniegšanas gadījumu skaits un maksimālās vērtības mēnesī	90 % no dienas 8 stundu maksimālajām vidējām vērtībām (27 pieejamas dienas vērtības mēnesī) 90 % no 1 stundas vērtībām no 8:00 līdz 20:00 pēc Centrāleiropas laika
Pārsniegšanas gadījumu skaits un maksimālās vērtības gadā	pieci mēneši no sešiem vasarā (no aprīļa līdz septembrim)

(*) Gadījumos, kad visi iespējamie izmērītie dati nav pieejami, AOT40 vērtības aprēķināšanai izmanto šādu faktoru:

$$\text{AOT40 [provizorisks]} = \text{AOT40}_{\text{izmērītais}} \times \frac{\text{kopējais iespējamais stundu skaits}^*}{\text{izmērīto stundas vērtību skaits}}$$

* tas ir stundu skaits AOT40 definīcijā noteiktajā laika posmā (t.i., no 08:00 līdz 20:00 pēc Centrāleiropas laika no katra gada 1.maija līdz 31. jūlija veģetācijas aizsardzībai un no katra gada 1. aprīļa līdz 30. septembrim mežu aizsardzībai).

IV PIELIKUMS

**OZONA KONCENTRĀCIJAS NOVĒRTĒŠANAI NEPIECIEŠAMO PARAUGU ŅEMŠANAS VIETU KLASIFIKĀCIJAS
UN IZVIETOŠANAS KRITĒRIJI**

Uz stacionāriem mērījumiem attiecas šādi apsvērumi.

I. Paraugu ņemšanas vietu makroizvietojums

Stacijas veids	Mērījumu mērķi	Reprezentativitāte (*)	Kritēriji paraugu ņemšanas vietu makroizvietojumam
Pilsētas	Cilvēku veselības aizsardzība: novērtēt ozona ietekmi uz pilsētas iedzīvotājiem, t.i., tur, kur iedzīvotāju blīvums un ozona koncentrācija ir salīdzinoši liela un tai ir reprezentatīva ietekme uz visiem iedzīvotājiem	Daži km ²	Tālu no vietējas emisijas ietekmes, kā piemēram, satiksmes, degvielas uzpildes stacijām, utt.; ventilētas atrašanās vietas, kur var izmērīt labi sajauktus līmeņus; tādas atrašanās vietas kā pilsētu dzīvojamie rajoni un komerciāli rajoni, parki (tālu no kokiem), lielas ielas vai laukumi ar nelielu satiksmi vai bez tās, atklātas teritorijas, kas raksturīgas izglītības, sporta vai atpūtas objektiem
Piepilsētas	Cilvēku veselības un veģetācijas aizsardzība: novērtēt ietekmi uz iedzīvotājiem un veģetāciju, kas atrodas aglomerācijas nomalēs, kur ir vislielākie ozona līmeņi, kuriem iedzīvotāji un veģetācija iespējams var tikt tieši vai netieši pakļauta	Daži desmiti km ²	Noteiktā attālumā no maksimālās emisijas apgabala, pa vējam, sekojot galvenajam vēja virzienam/virzieniem apstākļos, kas ir labvēlīgi ozona veidošanās; tur, kur iedzīvotāji, jutīgas kultūras vai dabīgas ekosistēmas, kas atrodas aglomerācijas pašā nomalē, ir pakļautas augstiem ozona līmeņiem; vajadzības gadījumā, dažas piepilsētas stacijas arī pret vēju maksimālās emisijas apgabalā, lai noteiktu ozona reģionālos fona līmeņus
Lauku	Cilvēku veselības un veģetācijas aizsardzība: novērtēt ozona apakšreģionāla mēroga ozona koncentrācijas ietekmi uz iedzīvotājiem, kultūrām un dabīgām ekosistēmām	Apakšreģionu līmeņi (daži km ²)	Stacijas var novietot mazos ciemotos un/vai apgabalos ar dabīgām ekosistēmām, mežiem vai kultūrām; reprezentatīvi ozonam un tālu no tiešas vietējas emisijas ietekmes, kā piemēram, industriālām iekārtām un ceļiem; atklātās teritorijās, bet ne augstāku kalnu virsotnēs
Lauku fona	Veģetācijas un cilvēku veselības aizsardzība: novērtēt reģionālā mēroga ozona koncentrācijas ietekmi uz kultūrām un dabīgām ekosistēmām, kā arī iedzīvotājiem	Reģionālie/valsts/kontinentālie līmeņi (no 1 000 līdz 10 000 km ²)	Stacijas, kas atrodas apgabalos ar mazāku iedzīvotāju blīvumu, piem., ar dabīgām ekosistēmām, mežiem, tālu no pilsētu un rūpniecības rajoniem un tālu no vietējās emisijas; jāizvairās no tādām atrašanās vietām, kurās vietējā līmeņi pastiprināti veidojas piezemes inversijas apstākļi, kā arī no augstāku kalnu virsotnēm; nav ieteicamas piekrastes teritorijas ar izteiktiem vietēja rakstura vēja diennakts cikliem

(*) Ja iespējams, paraugu ņemšana jāveic punktos, kas raksturīgi arī līdzīgām vietām, kuras neatrodas to tiešā tuvumā.

Attiecībā uz lauku un lauku fona stacijām vajadzības gadījumā jāapsver saskaņošanas iespēja atbilstoši prasībām attiecībā uz monitoringu, kas iekļautas Komisijas Regulā (EK) Nr. 1091/94 attiecībā uz Kopienas mežu aizsardzību pret atmosfēras piesārņojumu ⁽¹⁾.

(1) OV L 125, 18.5.1994., 1. lpp.

II. Paraugu ņemšanas vietu mikroizvietojums

Cik vien iespējams, jāievēro šādas pamatnostādnes.

1. Plūsmai ap ieplūdes cauruli, kur notiek paraugu ņemšana, jābūt neierobežotai (brīvai vismaz 270° rādiusā), gaisa plūsmu nedrīkst ietekmēt nekādi šķēršļi paraugu ņemšanas ierīces tuvumā, t.i., tālu no ēkām, balkoniem, kokiem un citiem šķēršļiem, kuri vairāk nekā divas reizes augstumā pārsniedz paraugu ņemšanas ierīci.
2. Kopumā ieplūdes atverei, kur notiek paraugu ņemšana, jābūt no 1,5 m (elpošanas zona) līdz 4 m virs zemes. Augstāks novietojums var būt pilsētas stacijām dažos apstākļos un uz mežu zemes.
3. Ieplūdes caurulei jāatrodas pietiekami tālu prom no tādiem avotiem kā kurtuvēm un sadedzināšanas dūmvadiem un vairāk nekā 10 m no tuvākā ceļa, šo attālumu palielinot proporcionāli satiksmes intensitātei.
4. Paraugu ņemšanas ierīces izplūdes caurule jānovieto tā, lai izvairītos no izplūdes gaisa atkārtotas cirkulācijas paraugu ņemšanas ierīces ieplūdes caurulē.

Var ņemt vērā arī šādus faktorus:

- 1) traucējošus avotus;
- 2) drošību;
- 3) piekļuvi;
- 4) elektriskās strāvas un telekomunikāciju pieejamību;
- 5) paraugu ņemšanas vietas apkārtnes pārredzamību;
- 6) sabiedrības un operatoru drošību;
- 7) priekšrocības, ko dod dažādu piesārņojošu vielu paraugu ņemšanas vietu atrašanās līdzās;
- 8) plānošanas prasības.

III. Vietas izvēles dokumentācija un pārskatīšana

Paraugu ņemšanas vietas izvēles procedūras klasifikācijas stadijā pilnībā jādokumentē ar apkārtnes fotogrāfijām, kurās norādītas debespusēs, un detalizētu karti. Paraugu ņemšanas vietas regulāri jāpārskata, to atkārtoti dokumentējot, lai pārlicinātos, vai tās joprojām atbilst izvēles kritērijiem.

Šajā nolūkā ir nepieciešama atbilstoša monitoringa datu izpēte un interpretācija, ņemot vērā meteoroloģiskos un fotoķīmiskos procesus, kas ietekmē attiecīgajā vietā izmērīto ozona koncentrāciju.

V PIELIKUMS

KRITĒRIJI, LAI NOTEIKTU MINIMĀLO PARAUGU ŅEMŠANAS VIETU SKAITU OZONA KONCENTRĀCIJAS STACIONĀRIEM MĒRĪJUMIEM

- I. **Minimālais paraugu ņemšanas vietu skaits nepārtrauktiem stacionāriem mērījumiem, lai novērtētu gaisa kvalitāti, ņemot vērā atbilstību mērķvērtībām, ilgtermiņa mērķiem, iedzīvotāju informēšanas robežvērtībām un trauksmes sliekšņiem, ja nepārtraukti mērījumi ir vienīgais informācijas avots**

Iedzīvotāji (x 1 000)	Aglomerācijas (pilsētas un piepilsētas) ^(a)	Citas zonas (piepilsētas un lauku) ^(a)	Lauku fona
< 250		1	1 stacija/50 000 km ² kā valsts vidējais blīvuma rādītājs visās zonās ^(b)
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	1 papildu stacija uz 2 miljoniem iedzīvotāju	1 papildu stacija uz 2 miljoniem iedzīvotāju	

^(a) Vismaz 1 stacija piepilsētas rajonos, kur iespējama vislielākā ozona ietekme uz iedzīvotājiem. Aglomerācijās vismaz 50 % staciju jāatrodas piepilsētas rajonos. Vismaz 1 stacija piepilsētas rajonos, kur iespējama vislielākā ozona ietekme uz iedzīvotājiem. Aglomerācijās vismaz 50 % staciju jāatrodas piepilsētas rajonos. Kompleksās teritorijās ir ieteicama

^(b) 1 stacija uz 25 000 km². Kompleksās teritorijās ir ieteicama 1 stacija uz 25 000 km².

- II. **Minimālais paraugu ņemšanas vietu skaits stacionāriem mērījumiem zonās un aglomerācijās, kuras cenšas sasniegt ilgtermiņa mērķus**

Ozona paraugu ņemšanas vietu skaitam kopā ar citiem tādiem papildu novērtēšanas līdzekļiem kā gaisa kvalitātes modelēšana un vienlaicīgi slāpekļa dioksīda mērījumi, jābūt pietiekamam, lai izpētītu ozona piesārņojuma tendenci un pārbaudītu atbilstību ilgtermiņa mērķiem. Aglomerācijās un citās zonās izvietoto staciju skaitu var samazināt līdz trešdaļai no I iedaļā noteiktā skaita. Ja informācija no stacionārām mērījumu stacijām ir vienīgais informācijas avots, jāsauglabā vismaz viena monitoringa stacija. Ja zonās, kur tiek veikta papildu novērtēšana, tās rezultātā zonā vairs nav staciju, sadarbībai ar vairākām stacijām blakus zonās jānodrošina pienācīga ozona koncentrācijas novērtēšana attiecībā uz ilgtermiņa mērķiem. Uz 100 000 km² jābūt 1 lauku fona stacijai.

VI PIELIKUMS

OZONA PREKURSORU MĒRĪJUMI

Mērķi

Galvenie šādu mērījumu mērķi ir izanalizēt visas ozona prekursoru tendences, pārbaudīt emisijas samazināšanas stratēģiju efektivitāti, pārbaudīt emisijas pārskatu atbilstību un palīdzēt piesārņojuma koncentrāciju attiecināt uz emisijas avotiem.

Papildu mērķis ir sekmēt izpratni par ozona veidošanās un prekursoru izplatīšanās procesu, kā arī fotoķīmisku modeļu pielietošanu.

Vielas

Ozona prekursoru mērījumos jāiekļauj vismaz slāpekļa oksīdi un attiecīgie gaistošie organiskie savienojumi (GOS). Turpmāk ir dots to gaistošu organisku savienojumu saraksts, kurus ir ieteicams mērīt.

Etāns	1-butēns	Izoprēns	Etilbenzols
Etilēns	trans-2-butēns	n-heksāns	m + p-ksilols
Acetilēns	cis-2-butēns	i-heksāns	o-ksilols
Propāns	1,3-butadiēns	n-heptāns	1,2,4-trimetilbenzols
Propēns	n-pentāns	n-oktāns	1,2,3-trimetilbenzols
n-butāns	i-pentāns	i-oktāns	1,3,5-trimetilbenzols
i-butāns	1-pentēns	Benzols	Formaldehīds
	2-pentēns	Toluols	Kopējie nemetāna ogļūdeņraži

Standartmetodes

Direktīvā 1999/30/EK ⁽¹⁾ vai turpmākajos Kopienas tiesību aktos noteikto standartmetodi piemēro slāpekļa oksīdiem.

Katrai dalībvalstij jāinformē Komisija par metodēm, kuras tā izmanto, lai ņemtu paraugus no GOS un izmērītu to. Komisijai cik vien iespējams ātri jāveic metožu savstarpēja salīdzināšana un jāizpēta iespējas noteikt standartmetodes prekursoru paraugu ņemšanai un to mērīšanai, lai uzlabotu mērījumu salīdzināmību un precizitāti direktīvas pārskatīšanai saskaņā ar 11. pantu.

Izvietojums

Mērījumi jo īpaši jāveic pilsētas un piepilsētas rajonos jebkurā monitoringa vietā, kura izveidota saskaņā ar Direktīvas 96/62/EK prasībām un kuru uzskata par atbilstošu attiecībā uz iepriekš minētajiem monitoringa mērķiem.

(1) OV L 163, 29.6.1999., 41. lpp.

VII PIELIKUMS

DATU KVALITĀTES MĒRĶI UN GAISA KVALITĀTES NOVĒRTĒŠANAS REZULTĀTU APKOPOŠANA

I. Datu kvalitātes mērķi

Nemot vērā vērtēšanas metožu, minimālā laika intervāla un mērījumos iegūto datu pieļaujamo neprecizitāti, kvalitātes nodrošināšanas programmu pamatnostādnēs par pamatu ņem šādus datu kvalitātes mērķus.

	Ozonam, NO un NO ₂	
Nepārtraukti stacionāri mērījumi		
Atsevišķu mērījumu neprecizitāte	15 %	
Minimālā datu ieguve	90 % vasarā un 75 % ziemā	
Indikatīvi mērījumi		
Atsevišķu mērījumu neprecizitāte	30 %	
Minimālā datu ieguve		90 %
Minimālais laika intervāls	> 10 % vasarā	
Modelēšana		
Neprecizitāte		
1 stundas vidējie rādītāji (dienas laikā)	50 %	
Dienas 8 stundu maksimums		50 %
Objektīvs novērtējums		
Neprecizitāte	75 %	

Novērtēšanas metožu neprecizitāti (95 % ticamības intervālā) izvērtē saskaņā ar principiem, kas iekļauti ISO "Norādījumos par mērījumu neprecizitātes izteiksmi" (1993), vai saskaņā ar metodoloģiju, kura paredzēta ISO 5725-1 standartā "Mērīšanas metožu un rezultātu precizitāte (pareizība un precizitāte)" (1994) vai līdzvērtīgā standartā. Iepriekšējā tabulā ir dota procentos izteikta atsevišķiem mērījumiem piemērojama vidējā mērījumu neprecizitāte attiecīgajā laika posmā, lai aprēķinātu mērķvērtības un ilgtermiņa mērķus, ja ticamības intervāls ir 95 %. Nepārtrauktu stacionāru mērījumu neprecizitāte jāuzskata par piemērojamu tajā koncentrācijas apgabalā, kuru izmanto attiecīgajai robežvērtībai.

Modelēšanas un objektīva novērtējuma neprecizitāti definē kā izmērīto un aprēķināto koncentrācijas līmeņu maksimālo novirzi noteiktā laika posmā, lai aprēķinātu attiecīgo robežvērtību, neņemot vērā notikumu secību.

"Laika intervālu" definē kā procentos izteiktu laiku, kuru ņem vērā, nosakot robežvērtību, un kura laikā mēra piesārņojumu.

"Datu ieguvi" definē kā laika, par kuru instruments sniedz derīgus datus, attiecību pret to laiku, par kuru jāparēķina statistiskie parametri vai apkopotā vērtība.

Prasībās, kas attiecas uz minimālo datu ieguvi un laika intervālu, nav iekļauti datu zudumi, kuri rodas sakarā ar instrumentu regulāru kalibrēšanu vai parasto uzturēšanu.

II. Gaisa kvalitātes novērtēšanas rezultāti

Zonās un aglomerācijās, kur mērījumu informācijas papildināšanai izmanto arī citus avotus, kas nav mērījumi, jāapkopo šāda informācija:

- veikto novērtēšanas darbību apraksts,
- konkrētas izmantotās metodes ar norādēm uz metodes aprakstiem,

- datu un informācijas avoti,
- rezultātu apraksts, tostarp neprecizitātes un jo īpaši jebkuras zonas vai aglomerācijas tā apgabala platība, kurā koncentrācija pārsniedz ilgtermiņa mērķus vai mērķvērtības,
- attiecībā uz tiem ilgtermiņa mērķiem vai mērķvērtībām, kuru pamatā ir cilvēku veselības aizsardzība — iedzīvotāji, kas iespējams ir pakļauti koncentrācijai, kura pārsniedz robežvērtību.

Ja iespējams, dalībvalstīm jā sastāda kartes, kurās norādīta koncentrācijas izplatība katrā zonā vai aglomerācijā.

III. Standartizācija

Ozona tilpumam jābūt standartizētam šādos temperatūras un spiediena apstākļos: 293 K, 101,3 kPa. Slāpekļa oksīdiem piemēro Direktīvā 1999/30/EK noteikto standartizāciju.

VIII PIELIKUMS

OZONA ANALĪZES UN OZONA MĒRINSTRUMENTU KALIBRĒŠANAS STANDARTMETODE

I. Ozona analīzes un ozona mērinstrumentu kalibrēšanas standartmetode

- Analīzes metode: UV fotometriskā metode (ISO FDIS 13964),
- Kalibrēšanas metode: Atsauces UV fotometrs (ISO FDIS 13964, VDI 2468, B1.6).

Šo metodi Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN) pašlaik standartizē. Tiklīdz CEN būs darījusi zināmu attiecīgo standartu, tajā aprakstītā metode un paņēmieni kļūs par šīs direktīvas atskaites un kalibrēšanas metodi.

Dalībvalsts var izmantot arī jebkuru citu metodi, ja tā var pierādīt, ka ar attiecīgo metodi var iegūt līdzvērtīgus rezultātus.

II. Ozona modelēšanas standartpaņēmieni

Pašlaik modelēšanas standartpaņēmienus nevar norādīt. Jebkurus grozījumus, kas vajadzīgi, lai šo punktu pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai, pieņem saskaņā ar 13. panta 2. punktā noteikto procedūru.
